

Մատթեոս 3:8

Ուրեմն ապաշխարութեան արժանավոր պտուղ բերեք:

1

Ինչի՞ համար ես դու ապաշխարել,
Արդյոք երբևէ քեզ հա՞րց ես տվել,
Արդյոք խորհե՞լ ես դու լուրջ այդ մասին,
Ինչի՞ համար ես դարձել Հիսուսին:

2

Որպեսզի լինես մի փարիսեցի՞,
Թե՞ ապրես ինչպես զավակ Հիսուսի,
Ապաշխարել ես Կայե՞ն դառնալու,
Թե՞ քո Աբելով ուրախանալու:

3

Ապաշխարել ես՝ Աստծուն փառք տալով,
Թե՞ Աստծու փառքը նուրբ գողանալու,
Որ նորից դառնաս դու քո փսխածի՞ն,
Թե՞ հավատարիմ լինես Հիսուսին:

4

Ինչի՞ համար ես դու ապաշխարել,
Գոնե մեկ անգամ քեզ հա՞րց ես տվել,
Որ հիվանդանամ, դու ինձ բժշկե՞ս,
Թե՞ հոգուս ցավ տաս ու հիվանդացնես:

5

Որ Սիմոնի պես մոգություն անես
Սավուղի նման նախանձից պայթե՞ս,
Նախանձի թույնով թունավորվելով,
Թե՞ այդ չար ախտից հրաժարվելու:

6

Արդյոք երբևէ քեզ հա՞րց ես տվել՝
Ինչի՞ համար ես դու ապաշխարել,
Որ քայլես ինչպես մի իշխանուհի՞,
Թե՞ լինես քույրիկ օրինակելի:

7

Որ լինես Կայե՞ն, թե՞ լինես Աբել,
Լինես Իսահա՞կ, կամ թե՞ Իսմայել,
Իսմայելի պես վայրի մա՞րդ դառնաս,
Թե՞ սիրող եղբայր, նաև հայր դառնաս:

8

Ապաշխարել ես թագավորելու՞,
Թե՞ եկեղեցում ծառա լինելու:
Անդունդի ճորը մեկին հրելու՞,
Թե՞ խորը փոսից նրան հանելու:

9

Գոնե մեկ անգամ քեզ հա՞րց ես տվել,
Արդյոք ինչո՞ւ ես դու ապաշխարել,
Ապաշխարել ես շողոքորթելու՞,
Թե՞ շողոքորթին դարձի բերելու:

10

Իմ քույր ու եղբայր, լուրջ հա՞րց ես տվել՝
Արդյոք ինչո՞ւ ես դու ապաշխարել:
Լինես Անա՞նիա, լինես Սափի՞րա,
Թե՞ Սուրբ Ակյուղաս, կամ Սուրբ Պրիսկիղա:

11

Թույլ, տկար մեկին գայթակղեցնելու՞,
Թե՞ կենաց խոսքով զորացնելու:
Արդյոք ինչո՞ւ ես դու ապաշխարել,
Քո սրտի խորքում քեզ հա՞րց ես տվել:

12

Որ լինես Հակո՞բ, թե՞ լինես Եսա՞վ,
Որ հետո դառնաս ինքդ քեզ մեծ ցավ,
Որ Եսա՞վի պես ինքդ քեզ ծախսե՞ս
Հուդայի նման ցավալի խածնե՞ս:

13

Լինես Սեմե՞ի հաճախ քարկոծող,
Թե՞ Ստեփանոս՝ քարերը կրող,
Զրկվածներին սիրով փրկելու՞,
Թե՞ նոր զրկվածներ ավելացնելու:

14

Ինչի՞ համար ես դարձել Հիսուսին,
Որ երկրպագեն քեզ և քո ես-ի՞ն,
Որ երկրպագեն քեզ ինչպես կուռքի՞,
Թե՞ սիրտդ մաքրես դու չար կուռքերից:

15

Ինչո՞ւ ցանկացար ապաշխարելու,
Լինելու Դավի՞թ, Սավո՞ղ լինելու,
Բամբասանքի մեջ մեկին հրելու՞,
Թե՞ բամբասանքից ազատագրելու:

16

Ապաշխարել ես, որ ցավս տան՞ն
Թե՞ որ ինձ ցավ տաս, քեզանից վանես,
Որ իմ աչքերի արցունքը սրբե՞ս
Թե դառն արցունքներ աչքիցս քամես:

17

Որ կողքս նստես և ինձ չտեսնե՞ս,
Թե՞ հեռվից տեսնես և գիրկս վազես:
Անքուն գիշերնե՞ր պարգևելու ինձ,
Թե՞ խաղաղություն քաղցր, երկնային:

18

Ինչի՞ համար ես դու ապաշխարել,
Ինչի՞ համար ես Հիսուսին դարձել,
Սգավորներին մխիթարելու՞,
Թե՞ կոտրվածին նորից կոտրելու:

19

Երբ կա սիրել, ինչո՞ւ ատել,
Համբուրել կա, ինչո՞ւ խածնել,
Երբ կա անկեղծ սրտանց ցավել,
Ինչի՞ համար իրար դավել:

20

Բարևել կա, ջերմ բարևել,
Ինչի՞ համար արհամարհել,
Երբ կա ցորեն, ընտիր ցորեն,
Ինչի՞ համար որոմ ցանել:

21

Կա ճշմարիտ խաղաղություն,
Ուր կա լեցուն սեր, խնդություն,
Ինչո՞ւ սարքել խաղաղություն,
Ուր կան զոհեր ու դառնություն...

22

Այսպես շարունակ, անվերջանալի
Ադամի միջի կյանքը չարաղետ,
Նաև անհատակ և անչափելի,
Հիսուսի միջի Սերն աստվածային:
Պարզապես պետք է քեզ լուրջ կանգ առնել,
Հարց տալ. «Ինչո՞ւ եմ ես ապաշխարել...»: